

✱ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ "ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ", ✱



Στὸν ἀδελφικό μου φίλο Γιάννη Ἀρσένη

Ὅπως διαμῆς τὸ στήθος σου
 Τ' ὀλόθεομο ἀγκαλιάζει
 Ὅτι σὴ γῆ τὴν ἄπειρη
 Σκορπᾶ φεγγοβολή,
 Ὅτι ἡ ψυχὴ θαυμάζει
 Κι' ὄ,τι σεμνὰ μιλεῖ.

(Ἀθήνα, 8 Δεκεμβρίου 1900)

Ἔτσι κ' ἐὸν στὸ πάλλενκο
 Χαρτί, μὲ τόσους πόνους,
 Τοὺς στεναγμοὺς τοῦ στήθους μας,
 Τὰ μῦθρα τῆς ψυχῆς,
 Γιὰ δεκαπέντε χρόνους
 Γεμάτος λάμπι κλεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ